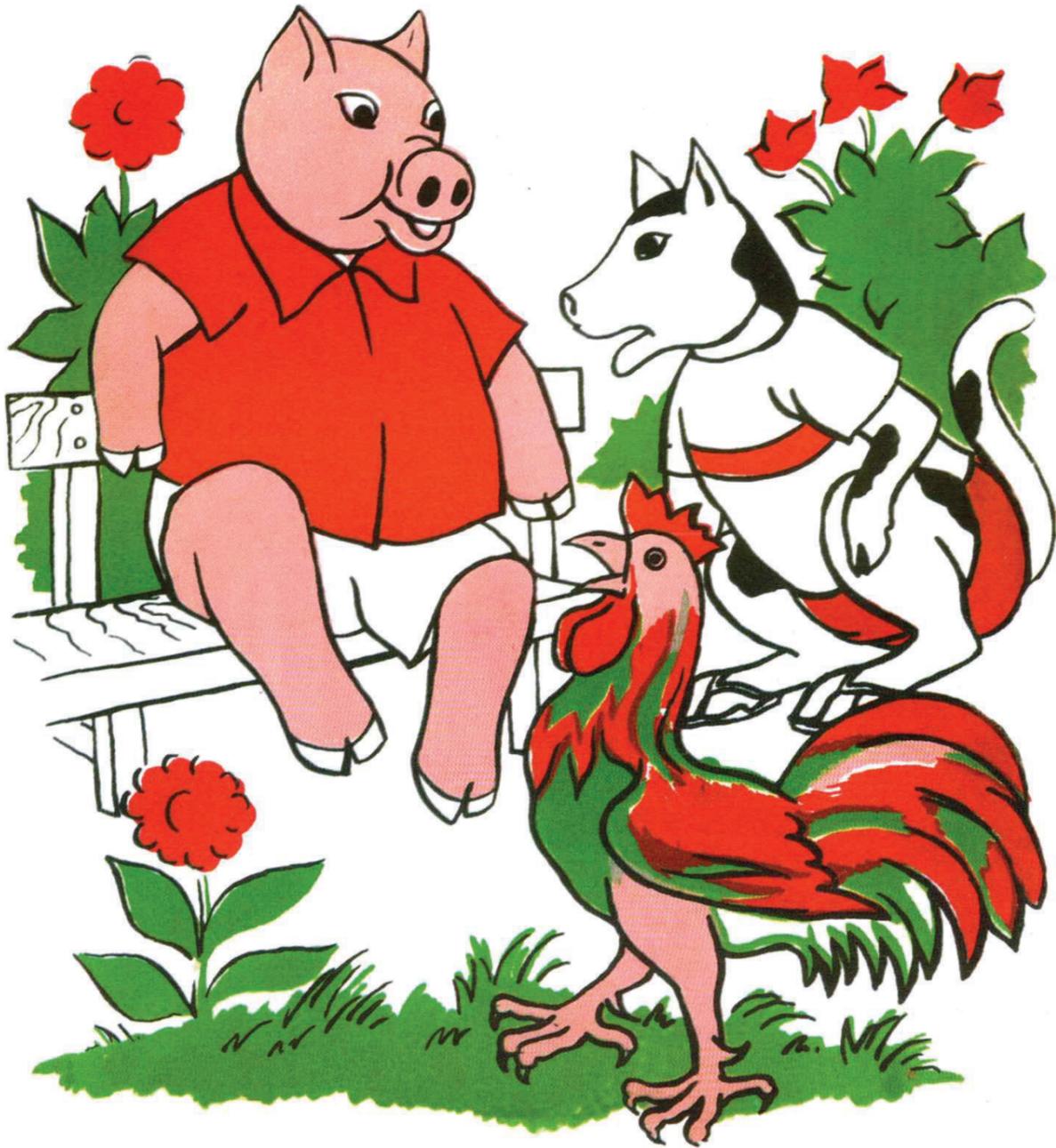

រឿង សម្លាញ់បីនាក់

ឆ្នាំ ២០១០

អ្នកនិពន្ធ : លោកស្រី តឹក ស៊ីផុន
 អ្នករៀបរៀង : លោកស្រី ឈុំ សារ៉ានី
 វិចិត្រករ : លោក អ៊ុត រឿន

បានទទួលការអនុញ្ញាតឱ្យបោះពុម្ពផ្សាយពីក្រសួងអប់រំ សេចក្តីសម្រេចលេខ ១៣៨ អរ.សសរ.
 ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩០ ដើម្បីប្រើប្រាស់នៅតាមសាលារៀនមត្តេយ្យ

បោះពុម្ពលើកទី១ ចំនួន៥.០០០ក្បាល
 រោងពុម្ពក្រសួងអប់រំ ឆ្នាំ១៩៩១

អំណោយ ផ្តល់ឱ្យ
 DON DE L'UNICEF

បោះពុម្ពលើកទី២ដោយ : អង្គការគាំពារកុមារខ្មែរ (CYK)

ភ្នំពេញ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១០

មូលនិធិ : ប្រាក់សន្សំរបស់អ្នកចូលរួមទាំងអស់នៅប្រៃសណីយ៍ជប៉ុនសម្រាប់ជំនួយស្ម័គ្រចិត្តអន្តរជាតិ

ចំនួន : ៥.០០០ក្បាល

លេខ : CYK N10016

រោងពុម្ព : JSRC Printing House

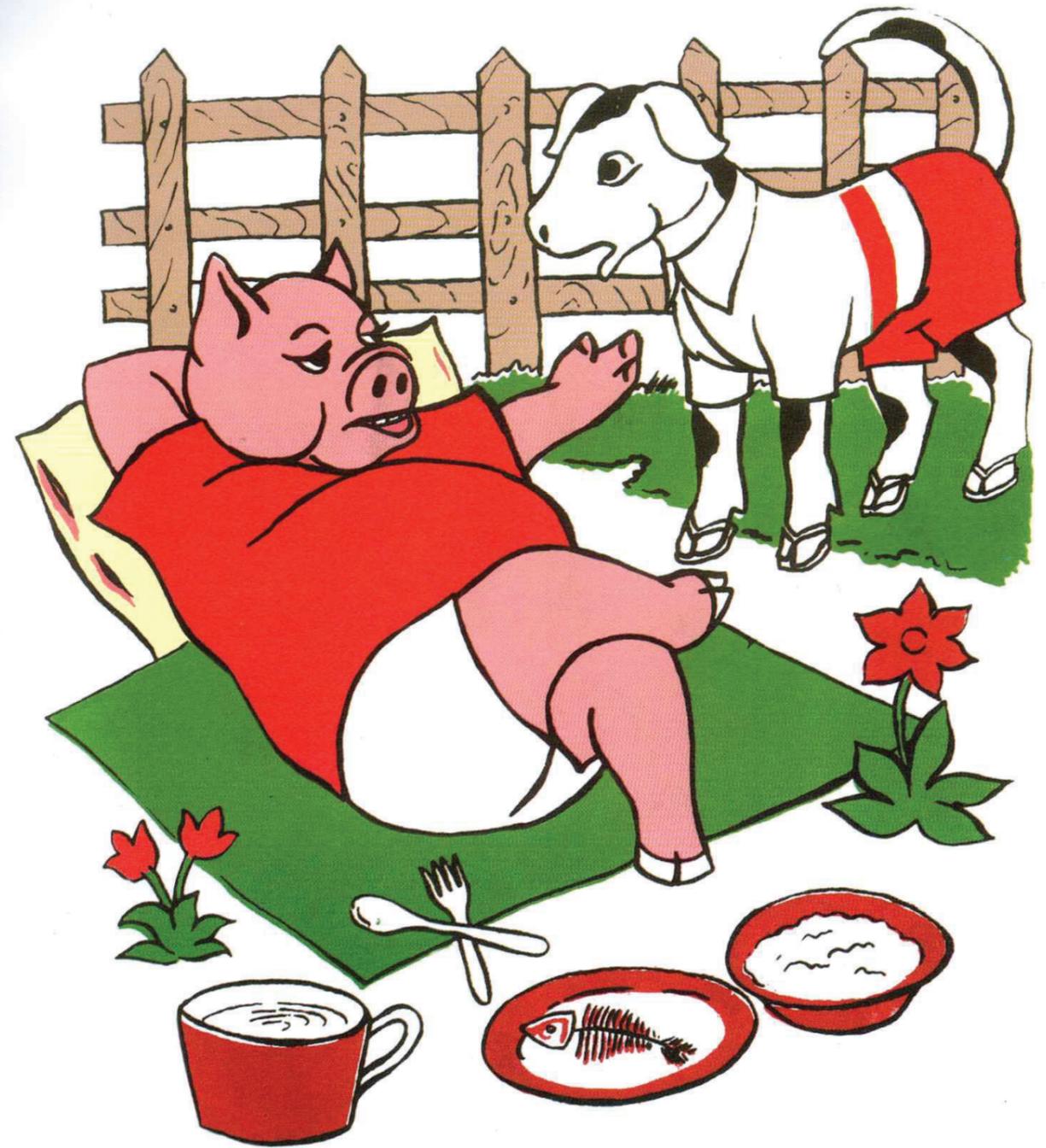
សម្លាញ់បីនាក់ឈ្មោះ៖ ម៉ាប់ជាកូនជ្រូក ពាលជា
កូនផ្លែ ចៃជាកូនមាន់ រស់នៅយ៉ាងសុខសាន្តក្នុងទីធ្លា
ចិញ្ចឹមសត្វមួយ។

ថ្ងៃមួយម៉ាប់និយាយទៅកាន់ពាលថា៖

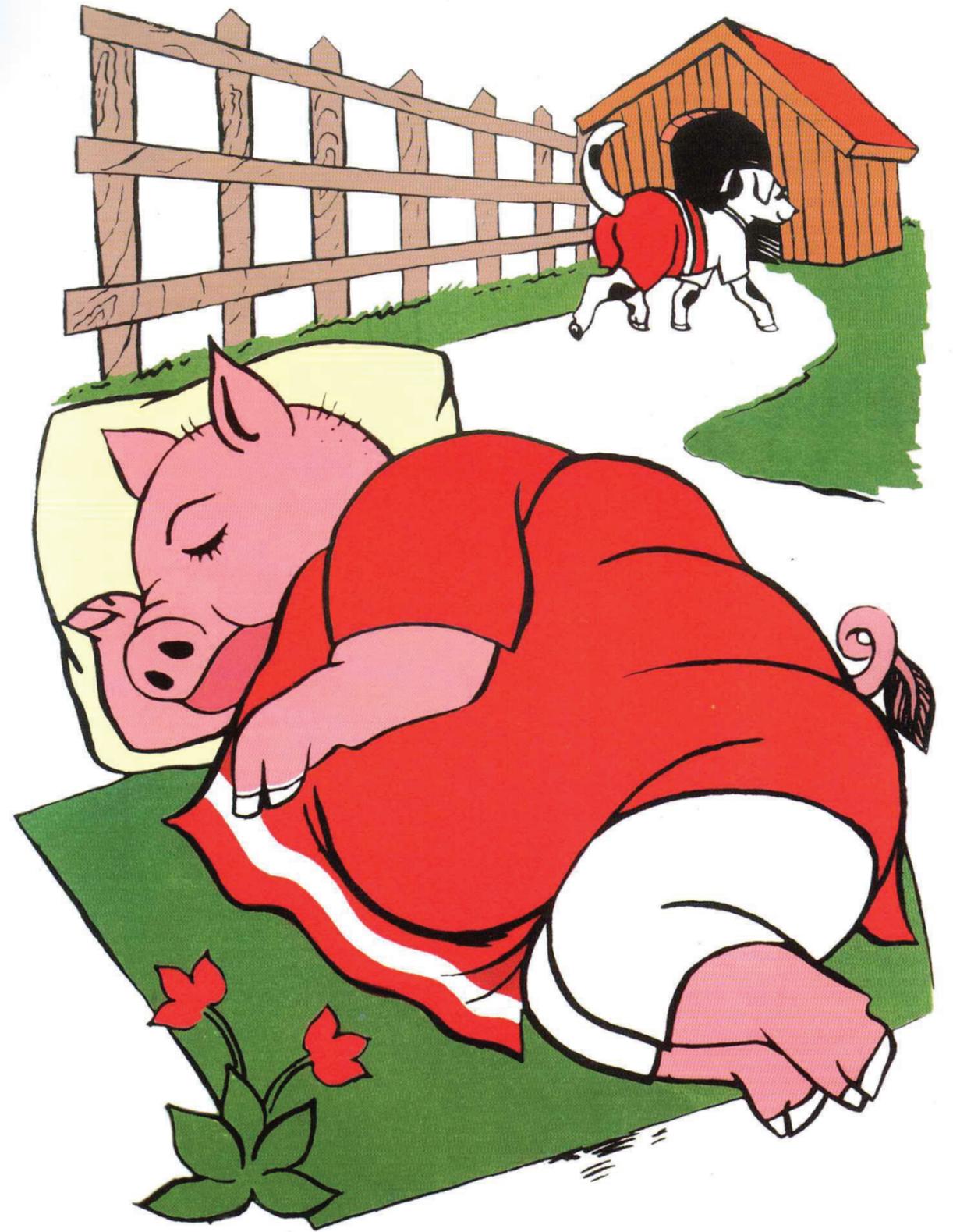
- បងពាលឯងចង់ធាត់ធំមានសុខភាពល្អដូចខ្ញុំដែរ
ឬទេ?

ពាលឆ្លើយ៖

- បាទ ចង់ណាស់ម៉ាប់...តែខ្ញុំមិនដឹងធ្វើដូចម្តេច?
- ឱស្រួលណាស់ពាលអើយ គឺពាលឯងត្រូវដេក
ហូប ហូបឱ្យបានច្រើនជាទីបំផុត។ ឯងដឹងទេថា
គ្មានអ្វីធំជាងដំណេក និង ការហូបទេដែលធ្វើឱ្យ
ឯងមានសុខភាពល្អ។

ពោលចប់សម្តីនេះភ្លាម ម៉ាប់កន្ទាត់ក៏ដេកលង់លក់
ទៅ។ ឯពោលកូនផ្តែវិលមកកន្លែងដើមវិញ។

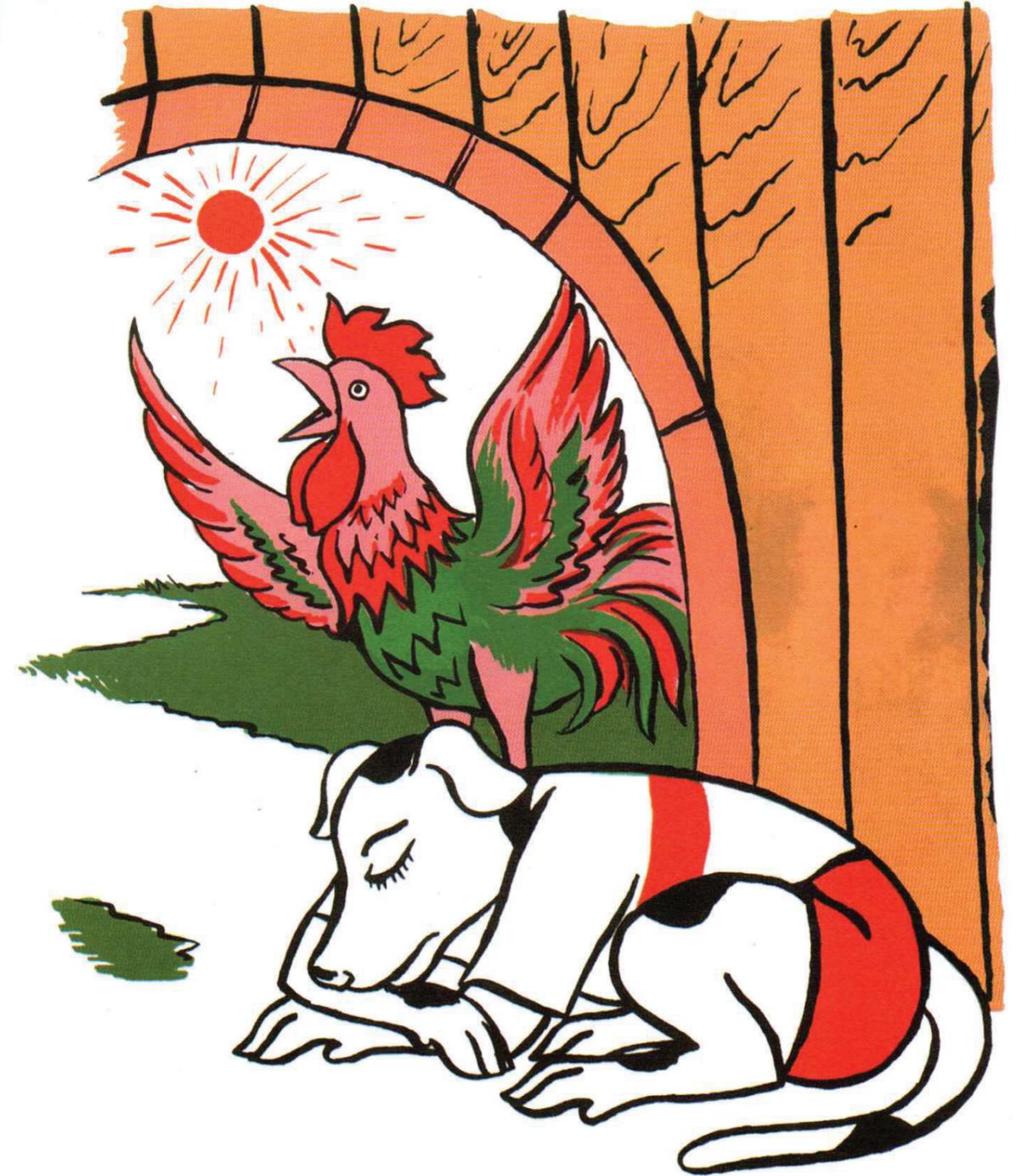

គាប់ជូនពេលនោះ ចែកមាន់ដើរយ៉ាងសង្ហាមកជិត
ពាល ដែលកំពុងតែដេកស្ងួតស្ងឹង ប្លែកពីធម្មតាក៏ទទះ
ស្នាបរងាវមួយបទ យ៉ាងពីរោះរួចសួរថា៖

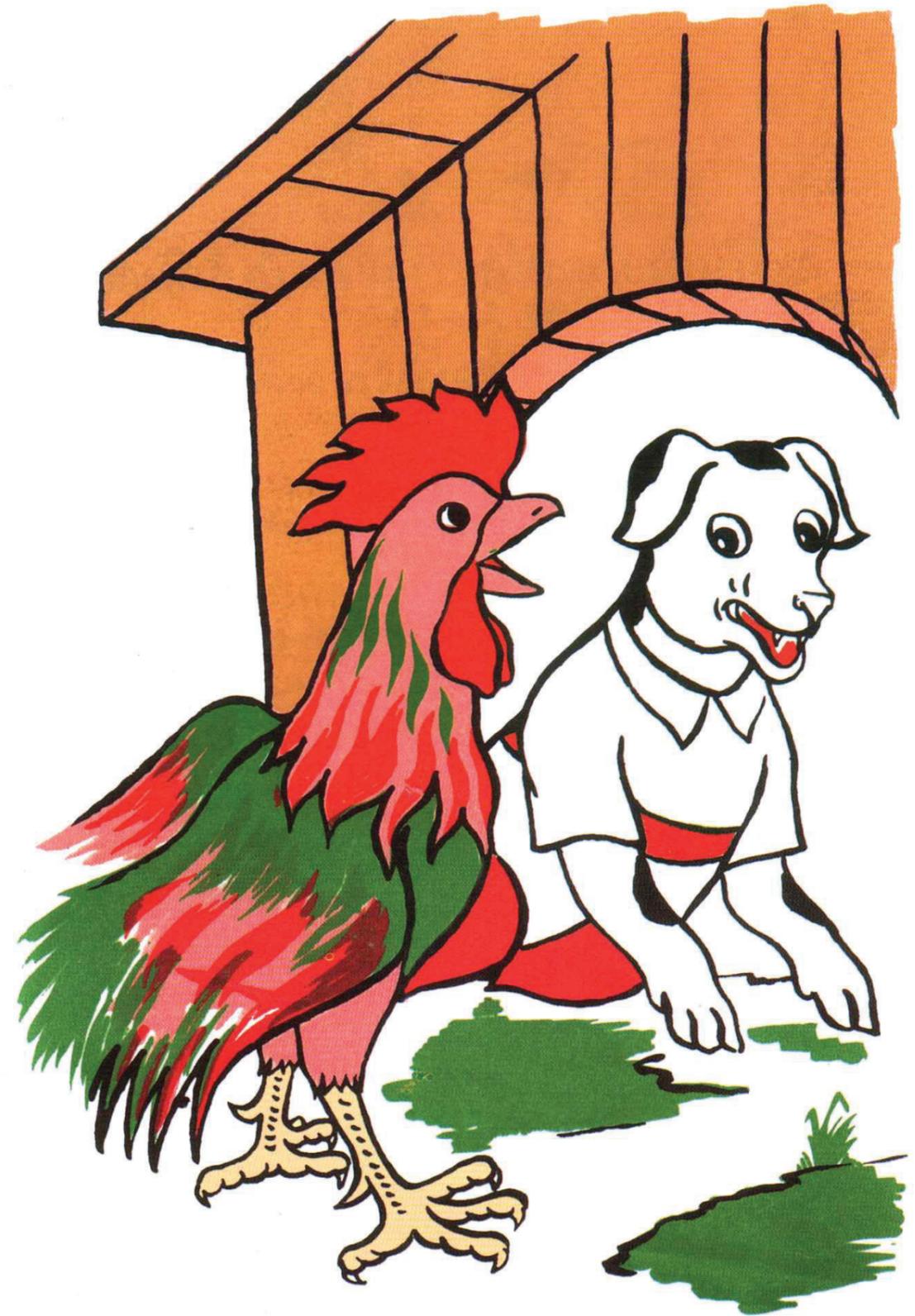
- នែសម្លាញ់ ឯងឈឺឬ?

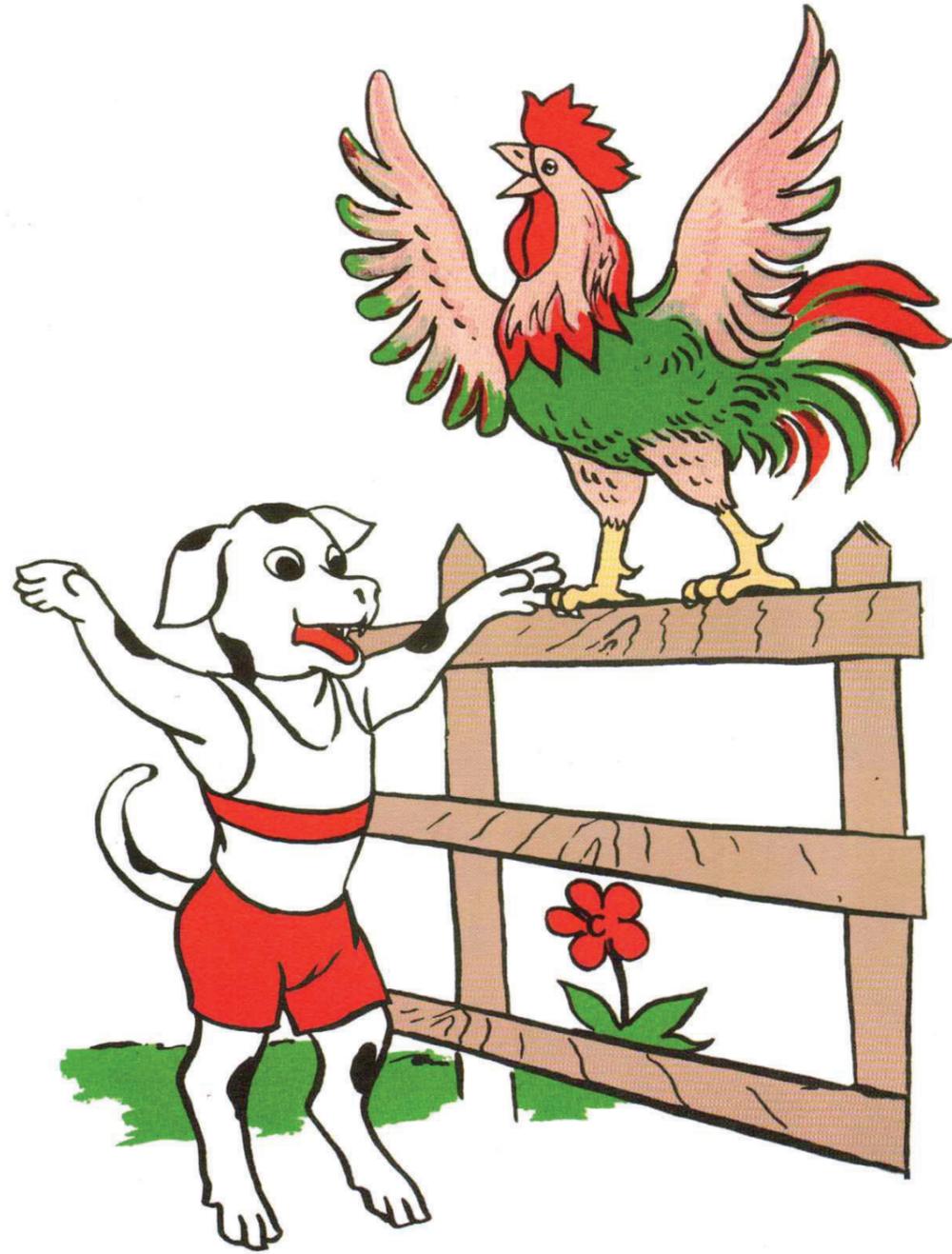
- ពាលធ្វើយះ ទេខ្ញុំឥតឈឺទេ ខ្ញុំធ្វើតាមបងម៉ាប់ប្រាប់
ទេតើ ព្រោះបងម៉ាប់ថា៖

បើខ្ញុំធ្វើដូចគាត់បាន ខ្ញុំច្បាស់ជាធំឆាត់ ដូចគាត់
មិនខាន។

- ហាស ហាស ចែសើចរួចពោលថា៖
- នៃពាលអើយ ម៉ាប់ជាកូនជ្រូកកន្ទាត់កម្ចីលជេះទេតើ ។
 ការធំធាត់ និងសុខភាពល្អគឺស្ថិតនៅលើការហាត់ប្រាណ
 ការសំអាតខ្លួន និងការប្រកាន់ខ្ជាប់នូវពេលគេង ពេល
 ហូបឱ្យបានទៀងទាត់។

ចាប់ពីពេលនោះមក ពាលកូនផ្អែកធ្វើតាមចៃកូនមាន់
ហើយទទួលបានសុខភាពល្អបរិបូណ៌ និង មានកម្លាំង
មាំមួនមិនដូចម៉ាប់កូនជ្រូក ដែលគ្រាន់តែធាត់ហើយគ្មាន
កម្លាំងកាយនោះទេ។

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
នាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូច

This aid project is supported by all participants in Japan's
Postal Saving for International Voluntary Aid.
និងអង្គការគាំពារកុមារខ្មែរ (CYK)

9 789996 317033